

"LA RECONCILIACIO"

(A la memòria de l'amic JOAN MAURI i ESPADALER)

Per RICARD SIMO i BACH

Poc podiem suposar el dia de la nostra darrera visita a l'amic Joan Maurí que, dos dies després, rebriem la trista notícia de la seva mort.

Aquell dia ens hi trobàrem amb un altre bon amic, el sacerdot i poeta Mossèn Camil Geis que el visitava habitualment. Quan Mn. Geis s'acomiadà i quedàrem sols, en Maurí em digué que volia fer-me ofrena d'una còpia del text i projecte que havia presentat al concurs convocat per l'Ajuntament de Sabadell, per tal de trobar una solució a l'espai disponible on hi havia estat emplaçat el "Monumento a los Caidos".

El motiu de l'esmentada ofrena, era perquè jo en tingués un record personal i ensems, perquè el dia que ell volés envers la pau celestial, jo el fes conèixer a través de les pàgines de "QUADERN", als nostres lectors i als sabadellencs en general. Sens dubte és un testimoni perenne per a comprendre com ell contemplava i desitjava per a la nostra ciutat un embelliment estètic i perdurable i a la vegada una reconciliació ciutadana.

El seu esperit sabadellenc era abastament conegut per tots els qui tingueren l'honor de la seva amistat. Maurí, era un fervent cristià que desitjava "...assegurar un llarg i esperançador període de pau i concòrdia ciutadanes..."

Per les seves maneres educades i el seu tracte, era tot un SENYOR amb tot el que representa aquesta paraula. A més a més, era un agradable conversador que, amb el seu verb eloqüent i sempre respectuós, atreia l'atenció dels que l'escoltaven. Home erudit i culte, era a més, docte en les qüestions de l'art. Fou sempre un expert conseller i mestre entre els seus alumnes i els seus companys artistes. Lluís Molins de Mur, el seu entrenyable company, ens digué que Joan Maurí, era el pintor sabadellenc que més entenien en pintura.

Altres plomes més autoritzades que la nostra parlaran del Maurí artista. Nosaltres, solament volem parlar del Maurí home i humà, amb el qual viatjàrem sempre en el mateix tren envers una fita netament sabadellenca i catalana.

Fidels a la seva voluntat i per a coneixement públic, reproduïm uns fragments del text de la "Justificació del projecte", que són suficientment explícits dels seus anhels artístics i del seu amor a Sabadell. "...Nosaltres, conseqüents

amb el que portem exposat, ens preguntem sinó seria més just i encara diríem més gallard, que en aquesta circumstància de rectificacions, en comptes de fer taula rasa a la desmuntada referència testimonial, hi aixequéssim en el mateix lloc un sobri i digne memorial en el que fos esmentat lapidariament: "SABADELL A TOTS ELS SEUS MORTS PER LA GUERRA CIVIL 1936-1939", deixant constància així de cara a l'esdevenidor de la ciutat d'uns fets històrics ja tristíssims, colpidors i inesborrables..." "No seria aquesta, una nobilíssima actitud de rèplica conciliatòria a quelcom que durant un tant llarg període de temps, no ha representat pas aquest monument, LA RECONCILIACIO?..."

Per les imatges gràfiques que acom-

panyen aquestes lletres, és fàcil d'apreciar la vàlua de l'artista i l'esperit sabadellenc que a tothora l'acompanyava. Sens dubte aquest afany i aquest intent de participació, haurà esdevingut la seva obra pòstuma al servei de la ciutat que el veié néixer i morir.

La personalitat humana i artística de Joan Maurí, no és possible ressenyar-la en unes breus paraules, però ens consta que el seu dia serà sobradament coneguda la seva interessant biografia.

Amic Joan: He procurat interpretar els teus anhels i tingues la certesa que el teu estimat poble, el Sabadell autèntic, aprecia el teu art i el teu record representat amb tants testimonis professionals i humans com els que ens has llegat.

